

► On po tobě touží

Rozhodnutí, které jsme tenkrát učinili, nazývá Bible „obrácením“ (viz Skutky apoštolů 3,19). Obrácení je odklon, odvrácení od života bez Ježíše a přiklonění se k životu s Ježíšem. Toto je rozhodnutí, které se odehrává v lidském srdci a stvrzuje se modlitbou. Jako odpověď pak Bůh lidem daruje nový život. Bible označuje tento dar nového života jako „znovuzrození“ (Jan 3,3). Moje přítelkyně a já jsme to prožili, že Ježíš nově proměnil náš život.

Milý čtenáři, pokud také toužíš po novém začátku ve svém životě, tak tě zvu také k tomu, aby ses obrátil v modlitbě k Ježíši. Můžeš se modlit podobně, jak jsem to právě popsal já. Ježíš Kristus je s tebou, i když ho nevidíš. Slyší tě, do detailu tě zná. Má tě rád a usiluje o tvou společnost. Chce, abys k němu přišel. V tvém životě není nic, o čem by nevěděl a tím nejlepším je toto: chce ti odpustit všechny tvoje viny a darovat ti nový život!

Pokud se předcházející modlitba stala i tvou modlitbou, tak i ty jsi obdržel od Ježíše nový život. V duchovním ohledu jsi nyní jako takové malé dítě, které musí ještě vyrůst. Potěší nás, když o tobě uslyšíme a rádi ti pošleme bezplatně nějakou užitečnou literaturu, která ti usnadní orientaci na tvé nové cestě s Ježíšem. Nyní je pro tebe důležité, abys četl pravidelně Bibli a dostal se do kontaktu s nějakými jinými křesťany. I v tom jsme ochotni pomoci, nalézt nějaké církevní společenství v blízkosti tvého bydliště.

Steffen Becker

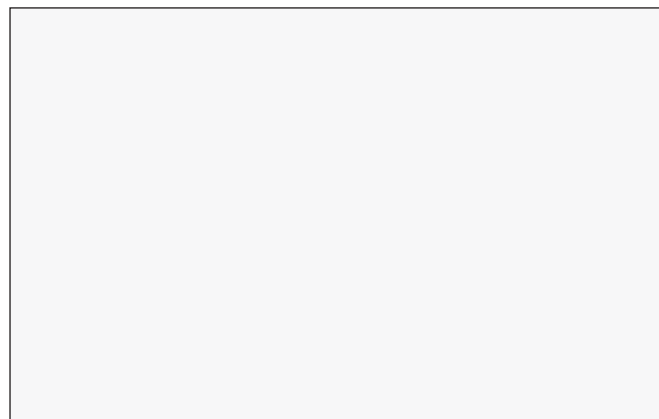
■ Sedm věcí, které by každý měl vědět:

Prosím, udělej si chvilku času na podrobné přečtení těchto důležitých bodů a také těchto míst v Bibli. Bible nám dává odpověď na zásadní otázky našeho života.

- 1 **Každý člověk je na základě svého hříchu oddělen od Boha!**
„Hle – ruka Hospodinova není krátká, aby zachraňovat nemohla, jeho ucho není zalehlé, aby neslyšel! Vaše viny jsou však překážka mezi vámi a vaším Bohem, vaše hříchy vám skryly jeho tvář, aby neslyšel.“ – Izaiáš 59,1-2
- 2 **Na ty, kteří nevěří v Ježíše, čeká po smrti soud a věčné zavržení.**
„Lidem je určeno jednou zemřít, a potom je čeká soud.“ – Židům 9,27
- 3 **Na ty, kteří věří v Ježíše, čeká po smrti nebe a věčné společenství s Bohem!**
„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ – Jan 3,16
- 4 **Nikdo se nemůže dostat do nebe na základě svých dobrých skutků a příkladným životem!**
„Touto milostí jste skrze víru spaseni. Není to z vás – je to Boží dar; není to ze skutků, aby se nikdo nechlubil.“ – Efeským 2,8-9
- 5 **Ježíš Kristus zemřel na kříži na Golgátě zástupným způsobem za naše hříchy!**
„Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci.“ – Římanům 5,8
- 6 **Ten, kdo by chtěl být zachráněn, se musí obrátit a přijmout Ježíše do svého života!**
„Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno.“ – Jan 1,12
- 7 **Každý, kdo přijme Ježíše, obdrží skrze znovuzrození od Boha nový život!**
„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Staré pominulo – hle, je tu nové!“ – 2. Korintským 5,17

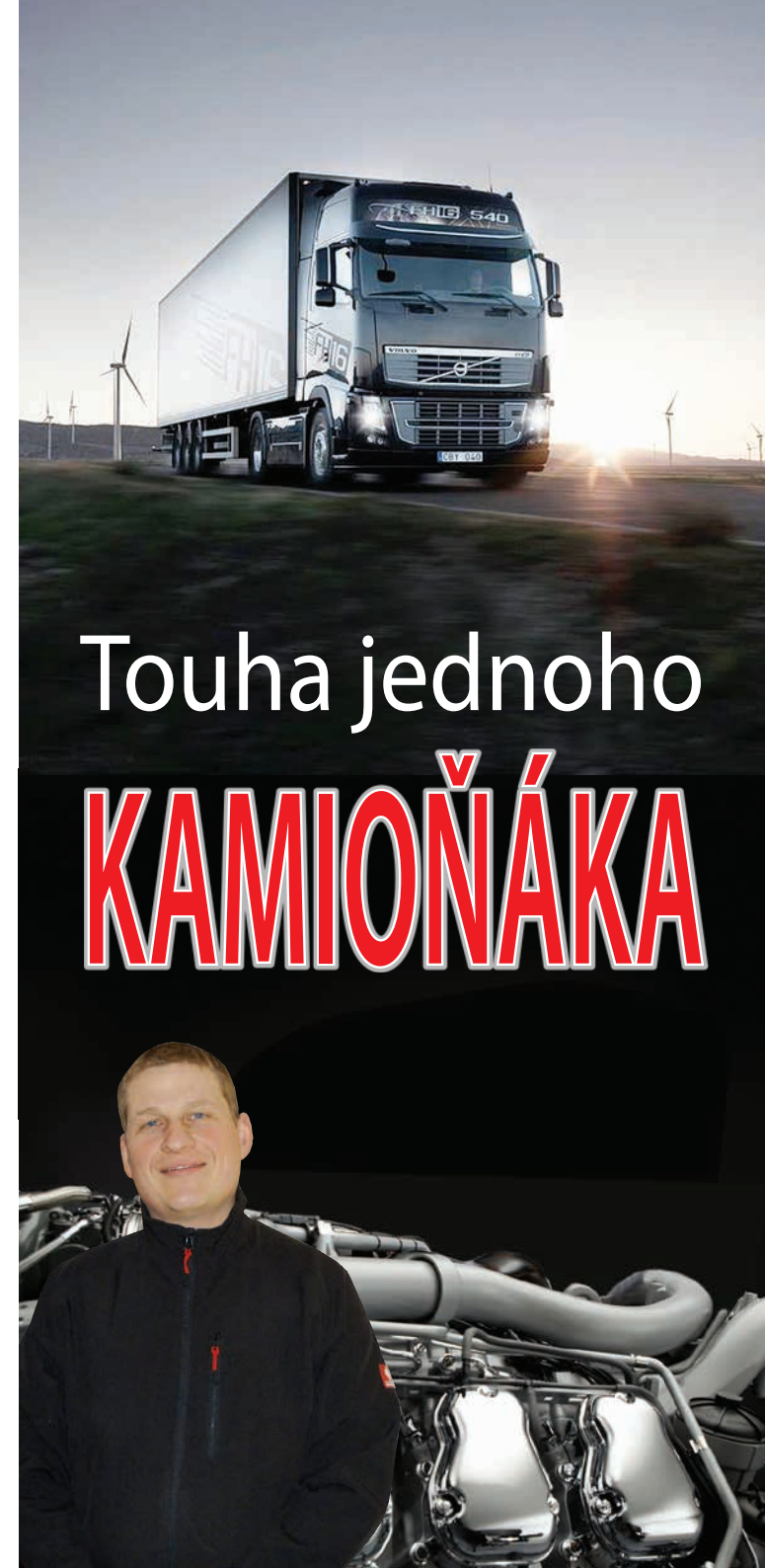

Již od svého dětství měl Steffen svůj sen – stát se řidičem kamionu. Chtěl být volný a svobodný. Ovšem spousta hodin na silnicích, stálý tlak kvůli termínům a některé nebezpečné situace ho dovedly až na pokraj jeho možností. Ale potom jednoho nedělního rána potkal lidi, kteří přispěli k rozhodující změně v jeho životě.

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 5149 9891-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Titul originálního vydání: Die Sehnsucht eines LKW-Fahrers
Nr. 34-2 – Tschechisch/Czech – 3rd edition 2020

Touha jednoho KAMIOŇÁKA

Již od dětství jsem měl stále jeden velký sen: chtěl jsem se stát řidičem kamionu a mít volnost. Protože jsem mohl získat řidičák na kamion až ve 21 letech, nastoupil jsem po základní škole do učení jako auto-mechanik. V této době jsem poznal způsob života, který se úplně odlišoval od mé předchozí křesťanské výchovy.

Přestal jsem chodit na biblické vyučování v církvi a nechtěl jsem mít také nic společného s Ježíšem. Až do té doby hrála v mém životě křesťanská výchova ze strany rodičů důležitou roli, avšak teď se hospoda, alkohol, cigarety, proklínání a nadávky staly nezbytnou součástí mého života a rychle jsem si na to zvykl. Rodiče se s tím nechtěli smířit. Abych jim jasně naznačil, že s Ježíšem už nechci mít nic společného, udělal jsem následující věc: roztrhal jsem svou Bibli a dal jsem ji do prádelníku. Když tam pak rodiče tu Bibli našli, samozřejmě je to moc bolelo, ale to bylo přesně to, co jsem zamýšlel.

► Nebezpečné situace

Konečně mi bylo 21 let, udělal jsem si řidičák na nákladák a hned jsem si našel zaměstnání jako řidič. Rychle jsem ale poznal, že svoboda a volnost, o které jsem vždycky snil, není tou pravou svobodou. Spousta hodin na silnici a stálý stres kvůli dodržování termínů mne brzo přivedly až na pokraj sil. Na jedné straně byla ta práce pěkná, na druhé straně byla ovšem pěkně namáhavá.

Kvůli únavě jsem se mnohokrát dostal do velice nebezpečných situací. V jednom městě jsem v 5 hodin ráno chytil zelenou vlnu na semaforech a přitom jsem

pro únavu usnul za volantem, náhle mne však probudil záblesk kamery radaru na křižovatce, kde byla na semaforu červená. Vůbec jsem totiž nevěděl, že jsem dorazil na křižovatku, kde už byla červená. Když mi pak vyměřili pokutu, kterou jsem později obdržel, ukázalo se, že když jsem tam dorazil a byl vyfocen, tak červená svítila na semaforu již dlouhých 18 vteřin. Co se všechno mohlo stát? Nákladák jsem měl naložený chemikáliemi, nebezpečnými žiravinami. Dnes jsem moc rád, že na tom semaforu ta kamera byla. Pokud ne, tak už bych tady možná dnes nebyl.

Byly i další situace, ze kterých jsem se dostal s odřenýma ušima a jen tak tak jsem vyvázl živ. V takových chvílkách jsem si kladl otázku: „Pokud má Bible pravdu a existuje nějaký život po smrti, kde pak já strávím tu věčnost?“

► Ti mají něco, co mně chybí

Po třech letech v dálkové dopravě jsem nasbíral hodně bodů a pokut. Na pokutách jsem zaplatil spoustu tisíc a dvakrát jsem musel na nějakou dobu vrátit řidičák. Kvůli těm nasbíraným bodům jsem se rozhodl, že odejdu z dálkové dopravy a vyměním to za rozvoz v okolí bydliště.

Ted' jsem byl konečně každý večer doma a mohl jsem vyrazit do hospody. Jeden můj přítel, který na tom nebyl zrovna nejlépe, se mne ptal, jestli bych s ním nechtěl jít na nějakou bohoslužbu. To viděl jako poslední šanci při hledání nějakého smyslu svého života. Šel jsem s ním, abych mu prokázal laskavost. Když jsem tedy jednoho nedělního rána přišel na bohoslužbu, zcela vědomě jsem prožil to, že ti lidé

mají něco, co mně chybí. Panovala tam atmosféra takové lásky a přátelství, po které jsem nevědomky toužil.

Od nynějška jsem během týdne po večerech chodil do hospody, ale v neděli ráno – kdy jsem jinak už dopoledne zaskočil s kamarády na skleničku – mne to táhlo na tyto bohoslužby. Moje přítelkyně (která je dnes mou manželkou) se mne ptala, jestli chci být najednou zbožný. Řekl jsem jí: „Hele, ti lidé mají něco, co my nemáme“. Byla pak docela zvědavá a v neděli šla na bohoslužbu se mnou. A tak jsme po několika měsících navštěvovali ten křesťanský sbor.

► Všechno nové

Prostřednictvím Božího slova, které tam bylo kázáno, jsme poznali, že takoví, jako jsme tenkrát byli, nemůžeme před Bohem obstát. Věděli jsme, že náš život zdaleka neodpovídá jeho měřítkům. Bible ale učí o tom, že existuje možnost, jak obstát před Bohem. Ježíš Kristus o sobě řekl, že právě on je cestou k Bohu. V Bibli, u Jana 14,6 to vyjádřil takto: „**Já jsem ta cesta, pravda a život, odpověď Ježíš. „Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. ...“**

Jednou v sobotu večer jsme o tom s přítelkyní dlouze hovořili. Oba jsme se rozhodli, že bychom chtěli jít touto cestou s Ježíšem. Tohle rozhodnutí jsme utvrdili v modlitbě. I když si ta slova do detailu nepamatuji, modlili jsme se asi takhle:

„Pane Ježíši, děkuji Ti, že Ty jsi ta cesta, pravda a život. Poznal jsem, že takový jaký jsem, nemohu před Tebou obstát. Nesu Ti všechny moje viny a prosím Tě o odpuštění mých hříchů. Přijímám Tě

nyňi do svého života a prosím, aby Tys mne přijal jako své dítě. Vezmi na sebe vedení mého dalšího života.“

Krátce po svém obrácení jsem šel ještě párkrát do hospody, protože jsem si myslel, že na tom nic není. Ale poté, co jsem to s pitím asi třikrát přehnal, mi bylo jasné, že toto není pro mne ta správná cesta.

Zvláštním problémem pro mne bylo nadávání a proklínání, na které jsem si zvykl. Po svém obrácení jsem tím dost trpěl. Chtěl jsem od toho být osvobozen. Nešlo to ale ze dne na den. Někteří lidé z církve se za mne modlili, abych nad tím zvítězil a Bůh tyto modlitby vyslyšel.

Pár týdnů po našem obrácení jsme se po intenzivních modlitbách s přítelkyní vzali. Právě pro tuto cestu jsem chtěl mít jistotu, že si беру za manželku ženu, kterou pro mne Bůh vyhlédl. Prostřednictvím jednoho staršího muže z našeho sboru mi Ježíš dal jasnou odpověď.

I dnes jsou v mém životě mnohá rozcestí, kde skutečně ještě tápu. Ale Ježíš mi v pravý čas ukazuje cestu, kterou pro mne připravil. Každopádně to vždy není právě ta cesta, kterou bych si já sám zvolil nebo které bych sám úplně rozuměl, ale i tady v tom se chci plně spolehnout na Ježíše.

Dnes smím spolupracovat ve sboru, kde jsem přišel k víře. Mnoho věcí v mém životě se změnilo. To nejkrásnější na tom ale je, že nyní vím, že mi Ježíš odpustil všechna moje provinění. Mám ve svém srdci Boží pokoj a jistotu, že jednou budu u něho.